

[Krag.]

endelig en Mulighed for at gaa mod et Parti, som jeg længe har ønsket en ond Skæbnes Hjem søgelse. Og det var det, der var bestemmende for det ærede Medlem; thi i hans Redegørelse for Forslaget, i hans Opfattelse af dets Enkeltheder, i hans Vurdering af dets Resultater, kan ikke ligge Begrundelse for den Afstemning, som det ærede Medlem om lidt vil give.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller holdt i Eftermiddags en Ordførertale, som jeg, hvad det formelle angaar, gerne vil komplimentere det ærede Medlem for. Han gjorde et Forsøg, saa godt han kunde — og for den overfladiske Tilhører kunde det lyde helt godt —, paa at forsvare en daarlig Sag med en Patos og en udvendig Begejstring, som, for saa vidt den ikke rakte ud over det udvendige, hvad jeg ikke kan tænke mig, den har gjort, nok var beundringsværdig. Men dels kom en hel Masse af de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde, ikke Sagen ved, og dels var det Udtalelser, som gav netop Skildringen den Drejning ud fra det faktiske Spor, som vel ikke gør den usand, men dog giver et andet Billede, ændrer Billedet gennem Farvenuancen paa en saadan Maade, at hvad der i Virkeligheden er vranget, maaske for somme kan komme til at se ud, som om det er ret.

Det ærede Medlem gjorde mig opmærksom paa, at Konservatismen paa ingen Maade havde fraskrevet sig Ret til at arbejde for Krisekasser, aldeles ikke. Nej, jeg ser i Betænkningen, at de vil arbejde for Krisekasser, og nu kan de foreløbig komme til at beskæftige sig med at arbejde sig op over den Barrière, de har rejst paa Vejen frem til dette Maal; og jeg kan forsikre ærede konservative Medlemmer om, at over den Barrière kommer de ikke i denne Samling og saamænd heller ikke i næste.

Derimod nærer jeg ikke Tvivl om, at de i den kommende Tid vil blive kaldt til et Medarbejderskab paa noget svarende til den højtærede Ministers Kriseforslag, den midlertidige Støtte til de arbejdsløse, som de Konservative nu om føje Tid skal stemme for.

De Konservatives ærede Ordfører læste op af Venstres Betænkning og sagde: Hvad er det, Venstre gør? De gør netop akkurat det samme som vi, de kæder ogsaa begge Sider af Problemet sammen. Det er fuldkommen rigtigt, vi kæder ogsaa begge Sider af Problemet sammen; men Maaden at løse det paa til begge Sider, baade overfor Arbejderne og overfor de selvstændige erhvervsdrivende, først og fremmest det

danske Landbrug, er bundforskellig, og den Ordning, de Konservative er lokket med til at søge gennemført, er netop den, vi med Bestemthed vender os imod.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har allerede afvist det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Henvi sning til Forholdene i England, hvor det ærede Medlem skildrede Forbindelsen mellem Arbejderpartiet og det konservative Parti som medførende Byrder af meget mere trykkende Art paa Befolkningen end dem, som Dagens Koalition har foranlediget. Her er netop en af disse Udtalelser, som skal give det Udseende af, at hvad man her foretager sig, det foretager man sig ogsaa andetsteds i Verden.

Nej, det, som denne Koalition foranlediger, det er nye Skattetryk, det er øgede Understøttelsesforanstaltninger. Det, som den engelske Koalition gik ud paa, det var Tilvejebringelse af mindskede Understøttelser og Lettelse af de Byrder, som paahvilede visse Dele af Befolkningen. Det var det, som man der søgte. Og hvad var Aarsagen? Ja, Aarsagen var den, at England var stedt i Nød, at det var ganske tvingende nødvendigt at tilvejebringe Balance paa Budgetterne. Men en saadan Nødvendighed foreligger ikke her som noget, der skal bringes Ofre for eller tragtes efter, thi her er Balance paa Budgettet, først og fremmest takket være den tidligere Regerings Indsats fra 1926 til 1929 (Latter). Ja, de Herrer ler, men hvis vi ikke havde tilvejebragt en Besparelse paa 50 Mill. Kr. i Statskasseudgifterne aarlig, hvor tror De saa, det finansielle Overskud paa Statsregnskabet for 1930—31 paa 25—26 Mill. Kr. havde været henne? Saa havde det i gunstigste Tilfælde været Nul og højst sandsynligt været et betydeligt Minus.

Det var nødvendigt i England at skaffe Balance paa Budgettet, derfor gik Mac Donald med enkelte af sine Ministre den tunge Vej at forlade Partiet, som ikke vilde forstaa, hvad Tidens Krav var, og søge Tilslutning fra anden Side, hvor den kunde findes, til Gennemførelse af den Politik, som er og var en Nødvendighed. At sammenstille dette med det Sammensurium, som her laves — ja, det er en Dristighed, som ikke stærkt nok kan paatales.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at de har maattet give en Række Indrømmelser. Ja, det vil jeg ikke bestride; det er en overalt tæt Række, for at bruge et Udtryk hentet fra Matematikken, thi det er faktisk en kontinuerlig